

Lleida

El bisbat aposta pel treball en xarxa

Celebrada l'Assemblea Diocesana a l'Acadèmia Mariana

Jordi Pérez Ansotegui

Lleida

Treballar en xarxa amb les diferents àrees, delegacions, moviments i grups pastorals amb parròquies i arxiprestats i aprofitar totes les sinergies possibles d'aquesta relació és una de les principals conclusions de l'Assemblea Diocesana del Bisbat de Lleida, celebrada a l'Acadèmia Mariana al voltant de la qual es van aplegar uns 300 seglars, preveres i religiosos.

La jornada, que va iniciar-se amb l'exposició de dues ponències, una sobre l'àmbit arxiprestal i l'altra sobre les Àrees de Cooperació del Bisbat, va desenvolupar-se en diferents grups de treball, els quals van analitzar cap on ha d'anar la tasca de totes les comunitats cristianes en un futur, per acabar posant en comú totes les aportacions.

Totes dues ponències van coincidir a cercar un treball més en comú, complementari i ben coordinat entre tots els que formen part de les diferents comunitats cristianes de la diòcesi, com a recorregut de l'Església del futur, renovada i creativa. Aquest treball en comú necessitarà uns coordinadors en els diferents moviments i un calendari de reunions per ser més efectiu.

Compartir neguits i riqueses

Mònica Cabezuolo, responsable de l'Àrea d'Evangelització i encarregada de presentar una de les ponències, sintetitzava el que era la tasca de tots aquests grups i feia una crida a trencar barreres. «Cadascú fa el seu servei pastoral des d'un punt de referència concret, però amb la visió oberta posada al servei de la comunitat lleidatana. Per tant, aprofitem els recursos que existeixen. Proposem, suggerim, movem-nos per anar a buscar l'altre. Compartim neguits i riqueses», deia.

Cabezuolo incitava els participants a l'Assemblea Diocesana a seguir treballant en coordinació, ja que hi havia el perill de caure en l'aïllament, si es feia en solitari i movent-se només per criteris personals; de deixar per cobrir serveis, donada l'especificitat d'algunes de les tasques, o de caure en duplicitats, precisament per la manca de diàleg i coneixement del que fan els altres. Per tot això demanava compartir esforços. Una línia similar va tenir la ponència de Lluís Sallan, responsable de la Delegació Episcopal d'Ensenyament i redactor del text de l'àmbit arxiprestal. Sallan partia de la lògica de sumar i compartir des de dins de la diòcesi no com una nova moda, ni com un artefacte per respondre a la migradesa de preveres, sinó com «una garantia d'una evangelització eficaça». I és que l'acció i la formació de qualsevol de les comunitats cristianes, des de la parròquia i l'arxiprestat fins a les àrees pastorals i delegacions episcopals, es regeixen pels principis d'interdependència i de realitat.

Sallan tocava de peus a terra a l'hora

de plantejar que no totes les parròquies podien tenir de tot (equip de catequesi, grups de formació d'adults, catequesi de confirmació, etc.), però que això no volia dir que no haguessin d'atendre tothom en la seva necessitat singular, d'aquí que plantegés la cooperació interparroquial i amb àrees diocesanes de pastoral com la forma més realista i amb més futur de treball.

«En aquest camí per anar plegats, ja hi ha moltes coses fetes i serveis compartits, però la proposta de la ponència va més enllà. Si l'opció de treballar en comunitat i complementarietat com una família és una condició per progressar en la tasca evangelitzadora, també ho és que els seglars assumeixin el seu protagonisme i desenvolupin un paper decisiu a través per exemple dels consells pastorals arxiprestals, els equips interparroquials de catequesi o la connexió de l'acció parroquial i arxiprestal amb les institucions de la societat civil», deia Sallan.

Organitzar la parròquia i l'arxiprestat, assumir l'atenció pastoral d'una zona, actuar coordinadament en les diferents àrees per tal d'ajudar a potenciar i millorar parròquies sense solapar-se unes i altres, oferir als arxiprestats plans de formació i convocatòries de joves i adults i activitats són algunes de les accions no solament possibles, sinó ja iniciades a la diòcesi de Lleida.

Missatge d'optimisme

L'Assemblea Diocesana va cloure amb la intervenció del bisbe de Lleida, Joan Piris, el qual va llençar un missatge d'optimisme a mirar el futur amb esperança. Una actitud vital en tots els sentits. «Quan les persones ja no esperen res viuen desanimades, gairebé com mortes. L'esperança mou la vida i hem d'oferir motius d'esperança al

«Quan en una comunitat torna a florir l'esperança hi ha una recuperació, es desvetllen noves energies»

nostre voltant», deia. «Quan en una comunitat torna a florir l'esperança hi ha una recuperació, es desvetllen noves energies.» Per això, Mons. Piris deia que «ser sembradors d'esperança és la vocació dels qui seguim Jesús..., és una dimensió de la vida cristiana».

Per tot això, el bisbe Piris animava els cristians a predicar l'esperança en èpoques de crisi com l'actual. «El futur de la Humanitat està en mans d'aquells que sàpiguen donar a les generacions futures raons de viure i raons per esperar.»

El creient té avui la doble sensació que el món necessita més que mai el profeta de l'esperança, però al mateix temps sent que el missatge ofert sembla no interessar. I és que «creure és esperar... i a esperar s'aprèn arriscant, caminant, fent... per això ens cal la reflexió, l'oració i la revisió a la llum de la promesa de Déu».

«Els creients i la comunitat cristiana, en general, necessitem avui redescobrir les fonts de la nostra esperança..., que ens assegura que hi ha un futur per a l'home i un futur per al món», afirmava Mons. Piris. Però l'esperança en el Déu veritable es demostra creient en la seva promesa i treballant de manera obstinada i progressiva en la transformació del món.

«Esperar és tenir el coratge de viure el present (no utopies) sense evadir-se en un passat que ja no tornarà o en un futur que encara no és, malgrat estigui obert a la nostra creativitat», deia el bisbe Piris.

Tarragona

La Federació de Cristians de Catalunya organitza unes convivències per a joves a Montblanc

Redacció / Montblanc

La Federació de Cristians de Catalunya organitza unes convivències, adreçades als joves, al monestir de la Serra de Montblanc, el 8 i 9 de juny. S'intercalerà la meditació, la tertúlia i la convivència. El recés el dirigirà Mn. Pere Fibla, llicenciat en Teologia i membre del Seminari del Poble de Déu. Totes les persones interessades poden trucar al 933 630 364, de dilluns a dijous de 9 a 19 h i els divendres de 9 a 15 h. Aquestes convivències estan adreçades a nois i noies d'entre 15 i 29 anys i té l'objectiu de formar un grup de joves estable per realitzar diferents activitats vinculades a la Federació de Cristians de Catalunya durant tot l'any.